

2556 Sayılı Hâkimler Kanununun Adı ile Bazı Maddelerinin Değiştirilmesine ve
Bu Kanuna Ek ve Ek Geçici Madde ler Eklenmesine Dair Kanun (*)

(Resmî Gazete ile yayımı : 24.4.1982 Sayı : 17674)

Kanun No.
2661

Kabul Tarihi :
22 . 4 . 1982

MADDE 1. — 2556 sayılı Hâkimler Kanununun Adı «Hâkimler ve Savcılar Kanunu» olarak ve aynı Kanunun 1 inci maddesi de aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 1. — Adaylık dönemini geçirip bu Kanundaki koşullara uygun olarak ehliyetini kanıtlamış olmadıkça, hiç kimse hâkimlik ve savcılığa atanamaz.

Yetmişinci madde hükmü saklıdır.

MADDE 2. — 2556 sayılı Hâkimler Kanununun 3 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 3. — Adaylığa atanabilmek için :

1. Türk vatandaşı olmak,

2. Giriş sınavının yapıldığı yılın Ocak ayının son günü itibariyle lisans ve lisansüstü (Master) öğrenimini yapmış olanlar için otuz, doktora öğrenimini tamamlamış olanlar için otuzbeş yaşını bitirmemiş olmak,

3. Adli yargı adayları için; hukuk fakültesinden mezun olmak veya yabancı bir hukuk fakültesini bitirip de Türkiye'deki hukuk fakülteleri programlarına göre eksik kalan derslerden sınava girip başarı belgesi almış bulunmak,

İdarî yargı adayları için; hukuk veya hukuk bilgisine programlarında yer veren siyasal bilimler, idarî bilimler, iktisat ve maliye alanlarında en az dört yıllık yükseköğrenim yapmış veya bunlara denkliği Millî Eğitim Bakanlığınca kabul edilmiş yabancı öğretim kurumlarından mezun olmak,

4. Kamu haklarından yasaklı olmamak,

5. Askerlik durumu itibariyle; askerlikle ilgisi bulunmamak veya muvazzaflık hizmetini yapmış yahut ertelenmiş veya yedeğe geçirilmiş olmak,

6. Hâkimlik ve savcılık görevlerini sürekli olarak yurdun her yerinde yapmasına engel olabilecek vücut ve akıl hastalığı veya sakatlığı, alışılmışın dışında çevrenin yadırgayacağı şekilde konuşma ve organlarının hareketini kontrol zorluğu çekmek gibi özürlü durumları bulunmamak,

7. Taksirli suçlar hariç olmak üzere, ağır hapis veya üç aydan fazla hapis ya da affa uğramış olsa bile zimmet, ihtilas, irtikâp, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, inancı kötüye kullanma, dolanlı iflas gibi yüz kızartıcı veya şeref ve haysiyet kırıcı bir suçtan dolayı hürriyeti bağlayıcı ceza ile hükümlü bulunmamak ya da yüz kızartıcı veya şeref ve haysiyet kırıcı bir suçtan veya taksirli suçlar hariç olmak üzere üç aydan fazla hürriyeti bağlayıcı cezayı gerektiren bir fiilden dolayı soruşturma veya kovuşturma altında olmamak,

8. Yazılı yarışma sınavı ile mülakatta başarı göstermek,

9. Sarhoşluk, kumar oynamak veya kumar oynatmak gibi hâkimlik ve savcılık mesleğine yaraşmayacak tutum ve davranışlarda bulunmamış olmak,

Şarttır.

MADDE 3. — 2556 sayılı Hâkimler Kanununun 5 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 5. — Adaylık süresi iki yıldır. İhtiyaç vukuunda bir yıllık staj süresini bitirmiş olan adayları hâkim ve savcılığın üçüncü sınıfına ayırmaya Adalet Bakanı yetkilidir. Ancak, iki yıldan az adaylık yapanların geri kalan süreleri mesleklerinde geçecek yükselme süresine ilave edilir.

Avukat adaylarının mahkemelerde yaptıkları stajlar hâkim adaylığında geçmiş sayılır.

(*) Bu Kanunu sadece Millî Güvenlik Konseyi görüşmüştür.

Adli yargı adayları stajlarını; adliye mahkemelerinde, Cumhuriyet savcılıklarında, icra dairelerinde ve sorgu hâkimliklerinde, idari yargı adayları stajlarını; bölge idare, idare ve vergi mahkemelerinde yaparlar. Ankara'daki adayların ayrıca, yönetmelikte belirlenecek süre ile ilgisine göre Yargıtay ve Danıştayda staj yapmaları sağlanır.

Adaylar gördükleri bütün işlerden dolayı asıl görevliler gibi sorumludurlar.

MADDE 4. — 2556 sayılı Hâkimler Kanununun 6 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 6. — Stajını tamamlayan ve mesleğe kabule mani bir hali görülmemiş olan adayların, Adalet Bakanlığınca adli ve idari yargı teşkilatlarının ihtiyaçları göz önünde bulundurularak tespit edilecek görevleri ve görev yerleri Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca yapılacak ad çekme suretiyle belirlenir.

MADDE 5. — 2556 sayılı Hâkimler Kanununun 11 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 11. — Her adayın vazifesini yapmakta gösterdiği kabiliyet ve başarı ile görevine bağlılığı ve ahlaki gidisine ait bilgiler, çalıştığı daire amirleri tarafından o dairedeki staj süresinin sonunda düzenlenip mensup olduğu Adalet Komisyonuna verilecek belgeler ile Adalet Komisyonunun mütalaasından ve adalet müfettişlerinin raporlarından alınır.

Yukarıdaki fıkrada gösterilen merciler bu husustaki kanaat ve mütalaalarını Adalet Bakanlığınca hazırlanacak fişlere yazarlar.

MADDE 6. — 2556 sayılı Hâkimler Kanununun 17 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 17. — Hâkimlik ve savcılık mesleği; üçüncü sınıf, ikinci sınıf, birinci sınıfa ayrılmış ve birinci sınıf olmak üzere dört sınıfa ayrılır.

MADDE 7. — 2556 sayılı Hâkimler Kanununun 18 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 18. — Adli yargı hâkimliği ile Cumhuriyet savcılığının sınıf, derece ve görev unvanları bu Kanuna bağlı (1) sayılı cetvelde gösterilmiştir.

MADDE 8. — 2556 sayılı Hâkimler Kanununun 19 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 19. — İdari yargı hâkimliği ile savcılığının sınıf, derece ve görev unvanları bu Kanuna bağlı (2) sayılı cetvelde gösterilmiştir.

MADDE 9. — 2556 sayılı Hâkimler Kanununun 30 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 30. — a) Ağır ceza Cumhuriyet savcıları merkezdeki Cumhuriyet savcı yardımcıları ile ilçe cumhuriyet savcı ve yardımcıları;

b) Ağır ceza mahkemesi başkanları merkezdeki ve bağlı ilçelerdeki sorgu hâkimleriyle üçüncü sınıf hâkimler;

c) Ağır ceza merkezlerindeki en kıdemli Asliye Hukuk hâkimleri münhasıran hukuk davalarına bakan üçüncü sınıf hâkimler;

d) Bölge idare mahkemesi başkanları idare ve vergi mahkemelerindeki üçüncü sınıf hâkimler;

Hakkında, kademe ilerlemesi ve derece yükselmesine ilişkin koşulları göz önünde bulundurarak; kanun yoluna müracaat olunmayan kararlarından veya ilgili olduğu işi sonuçlanmayan layihalarından ya da iddia-name ve kararnamelelerinden en az beşinin tasdikli suretini de ekleyerek, ilgililerin kademe ilerlemesi ve derece yükselmesi sürelerinin bitiminden bir ay önce Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunda bulunacak şekilde düşüncelerini belirten bir sicil fişi gönderirler.

Bir yerde birden fazla ağır ceza mahkemesi veya bölge idare mahkemesi bulunduğu takdirde sicil fişleri, ağır ceza mahkemeleriyle bölge idare mahkemelerinde görevli üçüncü sınıf hâkimler hakkında mensup oldukları, diğer üçüncü sınıf hâkimler ile sorgu hâkimleri hakkında en kıdemli ağır ceza veya bölge idare mahkemesi başkanı tarafından düzenlenir.

Haklarında bu madde gereğince sicil fişi düzenlenecek olanlar, kademe ilerleme ve derece yükselme süresi içinde görevlerini ayrı ayrı yerlerde yapmış iseler en uzun süre ile buldukları yerin, yukarıda belirlenen üst mercilerince işlem yapılır.

Bölge idare mahkemelerindeki ikinci sınıfa mensup başkan ve üyelerin kademe ilerlemesi ve derece yükselmesine ilişkin ilkeler Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca belirlenerek ilan edilir.

MADDE 10. — 2556 sayılı Hâkimler Kanununun 33 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

Yargıtay ve Danıştayda hizmet görenler hakkındaki siciller, ilgisine göre Yargıtay Birinci Başkanı, Danıştay Başkanı, daire veya kurul başkanları, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı ve Danıştay Başsavcısı tarafından düzenlenir.

MADDE 11. — 2556 sayılı Hâkimler Kanununun 35 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 35. — Yargıtay ve Danıştay daireleri yapıkları tenyiz incelemeleri sırasında tek veya toplu olarak karar veren hâkimler ile Cumhuriyet savcılar hakkında çok iyi, iyi, orta ve zayıf olmak üzere not verirler. Not verilirken; kararda sağlanan isabet, davanın hızla yürütülmesi, duruşmalara hazırlıklı çıkılarak gereksiz gecikmelere neden olunmaması, usul hükümlerinin eksiksiz ve zamanında yerine getirilmesi, dava konularının anlayış ve yönlendirilmesi ve gerekçeli kararın yazılış, tahlil ve sonuçlandırılmasında gösterilen başarı, emsal kararların gözetilmesi gibi hususlar göz önünde tutularak değerlendirme yapılır ve buna göre fiş doldurulur.

Hükümün onanmış veya bozulmuş olması, olumlu veya olumsuz not vermek için yeterli sebep olamaz.

Olumlu veya olumsuz kanaat edinilmesine yeterli olmayan kararlar için not verilmez. Ancak bu nedenle not verilmediğinin belirtilmesi ve buna göre notsuz fiş düzenlenmesi gerekir.

Not verme işlemi, incelemeyi yapan dairenin başkan ve üyeleri tarafından birlikte alınacak bir kararla yerine getirilir. Doldurulan fişler Adalet Bakanlığına gönderilmek üzere ilgisine göre Yargıtay Birinci Başkanlığına ve Danıştay Başkanlığına verilir.

Genel Kurullarda yapılan incelemelerde de yukarıdaki fıkralar hükümlerine göre işlem yapılır.

İtiraz üzerine incelenen dosyalara ilişkin olarak karar veren hâkimler hakkında bölge idare mahkemelerince hangi hallerde ve ne surette not verileceği Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca belirlenir.

MADDE 12. — 2556 sayılı Hâkimler Kanununun 84 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 84. — Yargıtay, bütün adalet mahkemeleri üzerinde, Danıştay, bütün idarî mahkemeler üzerinde yargı denetimi ve gözetimi; Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı, Cumhuriyet Başsavcı yardımcılığı üzerinde, Danıştay Başsavcısı, Danıştay savcılığı üzerinde; ağır ceza Cumhuriyet savcılığı, merkezdeki Cumhuriyet savcı yardımcılığı ile bağlı ilçe Cumhuriyet savcı ve yardımcılığı üzerinde gözetim ve denetim hakkına sahiptir.

Mahkeme başkanlarının, yargılamanın düzenli bir şekilde yürütülmesine ilişkin olarak, dairelerindeki hâkimler üzerinde gözetim hakkı vardır.

Adalet Bakanı, yargı yetkisinin kullanılmasına ilişkin görevler hariç olmak üzere hâkim ve savcılar üzerinde gözetim hakkını haizdir.

Hâkim ve savcılar idarî görevleri yönünden Adalet Bakanlığına bağlıdır.

MADDE 13. — 2556 sayılı Hâkimler Kanununun 113 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 113. — Görevden uzaklaştırılanlara aylıklarının üçte ikisi, görevi ile ilgili olsun veya olmasın herhangi bir suçtan tutuklanan veya gözaltına alınanlara aylıklarının yarısı ödenir. Bu gibiler kanunların öngördüğü sosyal hak ve yardımlardan faydalanmaya devam ederler.

Haklarında memuriyete mani olmayacak kazaf veya inzibafî bir ceza verilmiş olanlar görevlerine iade veya eş bir göreve tayin olunurlar. Şu kadar ki kesilmiş olan aylıklarını alamazlar.

MADDE 14. — 2556 sayılı Hâkimler Kanununun 120 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 120. — a) Adli yargı adalet komisyonları: Ağır ceza mahkemelerinin bulunduğu yerlerde; Başkan ve bir asıl, bir yedek üyesi Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca belirlenecek hâkimler ile o yer Cumhuriyet savcısından oluşur.

Başkanın yokluğunda komisyona asıl üye başkanlık eder. Asıl üyenin komisyona başkanlık etmesi veya yokluğunda yedek üye, Cumhuriyet savcısının yokluğunda ise kendisine vekâlet eden Cumhuriyet savcı yardımcısı komisyona katılır.

b) İdarî yargı adalet komisyonları: Bölge idare mahkemelerinin bulunduğu yerlerde; bölge idare mahkemesi başkanının başkanlığında, iki asil ve bir yedek üyesi Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca belirlenecek idarî yargı hâkimlerinden oluşur.

Başkanın yokluğunda komisyona kıdemli asıl üye başkanlık eder. Üyelerden birinin komisyona başkanlık etmesi veya yokluğunda, yedek üye komisyona katılır.

Bir yerde birden fazla bölge idare mahkemesi bulunduğu takdirde her bölge idare mahkemesi bünyesinde müstakil bir Adalet Komisyonu kurulur.

Adalet komisyonlarında, bir yazı işleri müdürü ile yeterli kadar memurdan oluşan bir büro bulunur.

MADDE 15. — 2556 sayılı Hâkimler Kanununun 121 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 121. — a) Adli yargı Adalet komisyonları: Tayinleri doğrudan doğruya Adalet Bakanlığına ait olan memurlar dışında kalan; ceza infaz kurumları, çocuk eğitim, islah ve infaz kurumları ve tutukevlerinin memur ve hizmetlileri ile bütün ilk derece adalet mahkemelerinin, adliyeye bağlı dairelerin yazı işleri müdürleri, yazı işleri müdür yardımcıları, zabıt kâtibî, yardımcı hizmetler sınıfı memurları ve diğer müdür ve memurların;

b) İdarî yargı Adalet komisyonları: Danıştay memurları hariç olmak üzere idari mahkemelerde görevli yazı işleri müdürleri, yazı işleri müdür yardımcıları, zabıt kâtipleri, yardımcı hizmetler sınıfı memurları ile diğer müdür ve memurların;

Hizmet şartları, nitelikleri, ilerleme ve yükselmeleri, ödev, hak, yüküm ve sorumlulukları, görevden uzaklaştırılmaları, aylık ve ödenekleri, sosyal hak ve yardımları, disiplin işlemleri, atama ve nakilleri, geçici görevlendirilmeleri ve diğer her türlü özlük işlerini, bu Kanundaki özel hükümlerle 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu hükümlerini uygulamak suretiyle yerine getirirler.

Adalet komisyonlarınca naklen yapılacak atamalarda, ilgili mahkeme başkanı, hâkim veya Cumhuriyet savcısının görüşleri alınır.

Adalet Bakanlığı, ilgili Adalet Komisyonunun istemi veya hizmetin gereği nedeniyle yukarıdaki bentlerde sayılan personeli doğrudan doğruya nakledebilir.

MADDE 16. — 2556 sayılı Hâkimler Kanununun 122 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 122. — Adalet komisyonları, atamaya ve nakle yetkili oldukları personeli, hizmetin gereği olarak yargı çevreleri içinde, sürekli görev yerlerinin dışında bir başka yerde altı ayı geçmemek üzere geçici olarak görevlendirebilirler.

Ancak, birinci fıkradaki personelden ceza infaz kurumları, çocuk eğitim, islah ve infaz kurumları ile tutukevlerinde görevli olanların geçici olarak görevlendirilme yetkisi, ağır ceza Cumhuriyet savcısına aittir.

MADDE 17. — 2556 sayılı Hâkimler Kanununa 2462 sayılı Kanunla eklenen Ek 4 üncü maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

İdarî yargıdan atanan adalet müfettişleri sadece bölge idare, idare ve vergi mahkemelerinin denetimi ile görevlendirilirler.

MADDE 18. — 2556 sayılı Hâkimler Kanununa aşağıdaki ek maddeler eklenmiştir.

EK MADDE 6. — Adalet müfettişlerine 657 sayılı Devlet Memurları Kanununda belirtilen en yüksek Devlet memuru aylığının (Ek gösterge dahil) % 20'si oranında özel hizmet tazminatı ödenir. Bu tazminat Damga Vergisi hariç, herhangi bir vergiye tabi tutulmaz.

Özel hizmet tazminatına hak kazanmada ve bunların ödenmesinde aylıklara ilişkin hükümler uygulanır.

Yurt dışına sürekli görevle gönderilenlere bu tazminat ödenmez.

EK MADDE 7. — Bu Kanunun uygulanmasında;

a) Hâkim :

1. Adli yargıda : Mahkeme başkanı ve üyeleri ile hâkimlerini, Yargıtay tetkik hâkimi ve Bakanlık tetkik hâkimini,

2. İdarî yargıda : Mahkeme başkanı ve üyeleri ile hâkimlerini, Danıştay tetkik hâkimi ve Bakanlık tetkik hâkimini,

b) Savcı :

1. Adli yargıda : Cumhuriyet savcısı, Cumhuriyet savcı başyardımcısı, Cumhuriyet savcı yardımcısı, Cumhuriyet Başsavcı Başyardımcısı, Cumhuriyet Başsavcı yardımcısı, adalet hizmetindeki idarî görevlerde çalışan savcılarını,

2. İdarî yargıda : Danıştay savcısı ile adalet hizmetindeki idarî görevlerde çalışan savcılarını, ifade eder.

MADDE 19. — 2556 sayılı Hâkimler Kanununa aşağıdaki ek geçici maddeler eklenmiştir.

EK GEÇİCİ MADDE 3. — İdarî yargı hâkim adaylığı için Adalet Bakanlığına Genel İdare Hizmetleri sınıfından 9 uncu dereceden 200 adet, 8 inci dereceden 5 adet ve 7 nci dereceden 5 adet kadro verilmiş ve Adalet Bakanlığı taşra teşkilatı kadro cetveline eklenmiştir.

EK GEÇİCİ MADDE 4. — 2575 sayılı Danıştay Kanununun yürürlüğe girdiği tarihten önce Danıştay tetkik hâkimliği sınavlarına girip Danıştayda staja başlayanlar, staj süresini tamamladıktan sonra, mesleğe kabule mani halleri bulunmadığı takdirde Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca Danıştay tetkik hâkimliğine atanırlar.

EK GEÇİCİ MADDE 5. — İdarî yargı Adalet komisyonları oluşuncaya kadar bir defaya mahsus olmak üzere; bölge idare, idare ve vergi mahkemelerinde görev yapacak 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi personelin atanmaları mahallî adli yargı Adalet komisyonları tarafından yapılır.

Adalet Bakanlığı gerekli gördüğü takdirde bu atamaları doğrudan doğruya da yapabilir.

EK GEÇİCİ MADDE 6. — Bu Kanunla adli yargı hâkimliği ile Cumhuriyet savcılığının sınıf, derece ve görev unvanlarını belirleyen (1) sayılı cetvel gereğince hâkim ve Cumhuriyet savcılarının yeniden atanmaları gerekmez. Bunlar mevcut görevlerine devam ederler.

EK GEÇİCİ MADDE 7. — 1. Adalet başmüsavir müfettişliği, adalet müşavir müfettişliği, adalet başmüfettişliği unvanları kaldırılmıştır. Halen bu görevlerde bulunanlar ayrıca atamaya gerek olmaksızın adalet müfettişi olurlar.

2. Adalet Bakanlığı merkez kuruluşunda mevcut genel müdürlük başmüsavirliği, müşavirliği, başyardımcılığı unvanları kaldırılmıştır. Halen bu görevlerde bulunan hâkim ve savcılar yeniden atanmaları gerekmez. Bakanlık tetkik hâkimi olurlar.

EK GEÇİCİ MADDE 8. — Kanunlarda geçen adliye başkâtipliği unvanı «yazı işleri müdürü», başkâtip yardımcısı unvanı «yazı işleri müdür yardımcısı» olarak değiştirilmiştir. Bu değişiklik sebebiyle ilgililerin yeniden atanmaları gerekmez. Bunlar, yeni unvanları yan ödeme kararlarında yer almaya kadar eski unvanları üzerinden yan ödeme almaya devam ederler.

Kaldırılan Hükümler :

MADDE 20. — 1721 sayılı Hapishane ve Tevkiflerinin İdaresi Hakkındaki Kanunun 6 ncı maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları yürürlükten kaldırılmıştır.

Yürürlük :

MADDE 21. — Bu Kanunun 18 inci maddesiyle eklenen ek 6 ncı madde hükümleri 1 Mart 1982 tarihinden geçerli olarak, diğer hükümleri yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme :

MADDE 22. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

(1) SAYILI CETVEL

Sınıf	Derece	U n v a n
3 üncü sınıf	8	Hâkimlik
3 üncü sınıf	7	Cumhuriyet Savcı Yardımcılığı Hâkimlik
3 üncü sınıf	6	Cumhuriyet Savcı Yardımcılığı Hâkimlik
2 nci sınıf	5	Cumhuriyet Savcı Yardımcılığı Hâkimlik
2 nci sınıf	4	Yargıtay Tetkik Hâkimliği Cumhuriyet Savcı Yardımcılığı Cumhuriyet Başsavcı Yardımcılığı Cumhuriyet Savcılığı Bakanlık Tetkik Hâkimliği Adalet Müfettişliği Hâkimlik
2 nci sınıf	3	Yargıtay Tetkik Hâkimliği Mahkeme Başkanlığı Cumhuriyet Savcı Yardımcılığı Cumhuriyet Başsavcı Yardımcılığı Cumhuriyet Savcılığı Bakanlık Tetkik Hâkimliği Adalet Müfettişliği Hâkimlik
2 nci sınıf	2	Yargıtay Tetkik Hâkimliği Mahkeme Başkanlığı Cumhuriyet Savcı Yardımcılığı Cumhuriyet Başsavcı Yardımcılığı Cumhuriyet Savcılığı Bakanlık Tetkik Hâkimliği Adalet Müfettişliği Hâkimlik
2 nci sınıf	1	Yargıtay Tetkik Hâkimliği Mahkeme Başkanlığı Cumhuriyet Savcı Yardımcılığı Cumhuriyet Başsavcı Yardımcılığı

Sınıf	Derece	Unvan
Birinci sınıfa ayrılmış	2 ve 1	Cumhuriyet Savcılığı
		Bakanlık Tetkik Hâkimliği
		Adalet Müfettişliği
		Hâkimlik
		Yargıtay Tetkik Hâkimliği
		Mahkeme Başkanlığı
		Cumhuriyet Savcı Yardımcılığı
		Cumhuriyet Başsavcı Yardımcılığı
		Cumhuriyet Savcılığı
		Bakanlık Tetkik Hâkimliği
		Adalet Müfettişliği
		Daire Başkanlığı
		Genel Müdür Yardımcılığı
		Teftiş Kurulu Başkan Yardımcılığı
Birinci sınıf	1	Yargıtay Birinci Başkanlığı
		Yargıtay Birinci Başkanvekilliği
		Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı
		Yargıtay Cumhuriyet Başsavcıvekilliği
		Yargıtay İkinci Başkanlığı
		(Daire Başkanlığı)
		Yargıtay Üyeliği
		Adalet Bakanlığı Müsteşarlığı
		Adalet Bakanlığı Müsteşar Yardımcılığı
		Adalet Bakanlığı Teftiş Kurulu Başkanlığı
Adalet Bakanlığı Genel Müdürlüğü		
(2) SAYILI CETVEL		
3 üncü sınıf	8	Hâkimlik
3 üncü sınıf	7	Hâkimlik
3 üncü sınıf	6	Hâkimlik
2 nci sınıf	5	Hâkimlik
2 nci sınıf	4	Danıştay Tetkik Hâkimliği
		Danıştay Savcılığı
		Bakanlık Tetkik Hâkimliği
		Adalet Müfettişliği
		Hâkimlik
2 nci sınıf	3	Danıştay Tetkik Hâkimliği
		Danıştay Savcılığı
		Mahkeme Başkanlığı
		Bakanlık Tetkik Hâkimliği
		Adalet Müfettişliği
2 nci sınıf	3	Hâkimlik
		Danıştay Tetkik Hâkimliği
		Danıştay Savcılığı

Sınıf	Derece	U n v a n
2 nci sınıf	2	Mahkeme Başkanlığı Bakanlık Tetkik Hâkimliği Adalet Müfettişliği Hâkimlik Danıştay Tetkik Hâkimliği Danıştay Savcılığı Mahkeme Başkanlığı Bakanlık Tetkik Hâkimliği Adalet Müfettişliği
2 nci sınıf	1	Hâkimlik Danıştay Tetkik Hâkimliği Danıştay Savcılığı Mahkeme Başkanlığı Bakanlık Tetkik Hâkimliği Adalet Müfettişliği
Birinci sınıfa ayrılmış	2 ve 1	Hâkimlik Danıştay Tetkik Hâkimliği Danıştay Savcılığı Mahkeme Başkanlığı Bakanlık Tetkik Hâkimliği Adalet Müfettişliği
Birinci sınıf	1	Danıştay Başkanlığı Danıştay Başkanvekilliği Danıştay Başsavcılığı Danıştay Daire Başkanlığı Danıştay Üyeliği

I - Gerekçeli 399 S. Sayılı basmayazı Millî Güvenlik Konseyinin 102 nci Birleşim tutanağına bağlıdır.

II - Bu Kanunu; Millî Güvenlik Konseyi Adalet Komisyonu görüşmüştür.

III - Esas No. : Millî Güvenlik Konseyi : 1/262.